

מי אתה מרפאי?

מרפי, איזה
מעשה טוב
עשה שהוא
זוכה שנזכיר
אותו כל כך
הרבה פעמים?
ואם בכלל?

כמה פעמים את
נפגשת בו - יבש,
דלוח ומשבש.

מה היה הרקע
לחוק? מי חוקק
אותו? ועד כמה
רצוי לייחס
אותו ולמי.

ו... איזה חוק
נוגד אותו ומי
אמר את זה.
חוקי שתקראי.

נ. נון

“חמותי חייכה לעברם. צפיתי בה מן הצד, מאושרת. נטילת ידיים. היא מתיישבת, נוגסת מן הפרוסה. ממלאה את הצלחת בסלט. חיוכי עודנו על פניי. המזלג ננעץ בפרוסת מלפפון”

“רשמתי על הלוח באותיות קידוש לבנה את המילה ‘פסח’. רציתי שהבנות יעלו אסוציאציות שמזכירות להן המילים הללו. זה היה בדיוק לפני שנתיים. מספר ימים לפני פסח שני. רציתי לעורר אותן מעט לקראת היום הגדול”

כתבה מעל החוק!

האוטובוס נוהם לאיטו אל הכביש, ענן פיח ניצב מעליו, משמש לו בן לווייה. העמוד הדיגיטלי מסמן את החץ מזה מספר דקות, משום מה הנהגים לא תמיד מתואמים עם קו המידע לתחבורה הציבורית. או לחילופין עם קל קו. משהו מזגזג שם. בדיוק כמו טובי שחוצה את מעבר החצייה באלכסון. הסנדוויץ' המרוח מחייך לעולם כולו מהרוכסן הפתוח. היא אוהבת את הפרוסה עם גבינה. מעניין למי היא קורצת... טובי נושפת בקולניות, הסוליה הקרועה משתרעת גם היא אחריה. האוטובוס, האוטובוס נכנס לתחנה. עוד כמה פסיעות והיא עליו. רק כמה פסיעות.

נהימות של פרידה לתחנה מספר 23654 והדלתות נסגרות לקראתה. “בבקשה, בבקשה!” היא מתדפקת על הזכוכיות. הנהג, מעיף אליה מבט. מסובב את ראשו, “בבקשה!”. העיניים צועקות יותר ממאה אוקטבות. “בבבק---”

הדלת נפתחת!

טובי מדלגת בקלות אל מושא חלומותיה. תוחבת את הסנדוויץ' אל עמקי התיק. מוציאה את הרב קו לתיקוף. ואז - צוחקת לעברה גברת עם כובע רחב שוליים. “הי, גברת עברת על החוק!”. העיניים, העיניים פתחו במחול מסחרר. על איזה חוק ומתי?

עמדתי שם מהצד, צופה בטובי מנסה להשיג את האוטובוס, מביטה בהשתאות על רחבת השוליים וחופרת בנבכי זכרוני. מתי נחקק שאסור לבקש מהאוטובוס לפתוח דלתות? בדקתי שוב, המסכה כיסתה היטב את פניה של טובי, למרות ההקלות של התקופה האחרונה, עדיין במקומות סגורים ראוי וכדאי להשתמש בה, כאמצעי הגנה בפני מוטציות ורוטציות. “עברת, עברת על חוק מרפי?”. עשרה פיות נפתחו בקצב אחיד. עד כמה אירוניים אנשים יכולים להיות? רחבת שוליים פירוה שפתיים מחויכות. טובי קפאה על עומדה. ואצלי, אצלי התרוצצו המסקנות, מתחננות שאברר על החוק ועונשו של העובר עליו. אם בכלל.

מהו חוק מרפי?

חוק מרפי הוא כלל פופולארי, היתולי למחצה, הגורס כי כל מצב נתון. אם קיים סיכוי לכך שאירועים לא יתרחשו כשורה, הם אכן יתרחשו שלא כשורה. אחת הדוגמאות הנפוצות לציון החוק היא, מדוע פרוסת לחם מרוחה תיפול תמיד על הצד המרוח??? ולא רק. עשרות אנשים ביממה מפטירים, נו ניחא - כזה הוא חוק מרפי. יצאנו לחפש את אלו שיספרו עליו ובניגוד לחוק המהולל, גם מצאנו את אותן הנשים שניאותו לשתף היכן מרפי פוגש אותן...

אבק בעיניים

שולמית חזן, מוכרת בחנות בגדים ואימא לחמישה מירושלים.

פגשה את מרפי: בערב פסח אשתקד.

האם תיקבע אתו פגישה נוספת? תלוי עד כמה הוא יועיל לה... “מאז שלמדתי כיצד אווזים סחבה ביד, היא צמודה אלי בכל זמן אפשרי”, מסבירה שולמית. “אני אוהבת לנקות וזהו עיסוק הפנאי שלי...” שניה לפני שרגשות קנאה מטפסים במעלה גרוני ועוברים לרעות בשדה אחר, היא ממשיכה. “החיבה לניקיון גדלה והתפתחה עם השנים, והפכה למימדים עצומים. בביתי, הזזת רהיטים הינה דבר שבשגרה, העברת מטליות על מדפים נעשית באופן יומיומי ועל זו הדרך.

ערב פסח תשפ”א, פגש אותי עם עומס בעבודה שלא צפיתי. אני טיפוס מאורגן, ומתחילה לנקות כמה חודשים מראש [מבלי לדלג על הניקיון היומיומי]. הפעם, דילגתי על התריסים, ושכבות של אבק בן שבועיים עיטרו אותם בלובן חסר טעם. בכל פעם שחלפתי על ידם, הם אימו להטביע אותי בתוכם. מי היה מאמין שאצלי יתארחו אורחים שכאלו? נקישות על הדלת סיפרו לי שאורחים על שתי רגליים מעוניינים להציץ אל ביתי. אורחים אמיתיים.

דודה חביבה עם החיוך הזחוח שלה באה לבדוק את התריסים של שולמית, עד נתיבות שומעים עליהם. כעת, היא הגיע לחזות בפלא בעצמה.

היא התקרבה לתריסים. ואני, רציתי להסתתר תחת שכבות של עפר. היד ליטפה קלות את החרכים, התקרבה אל האור... הלשון החלה לצקצק.

כמה נאיבי הוא החוק הזה? וכמה רחוק יכולות להלך שמועות”.

אז תיפגשי איתו או לא?

שולמית חושבת קמעה. ועונה: “לא הייתי רוצה להיפגש מולו חזיתית. כן הייתי מבקשת לקנוס אותי בזמנים קצת יותר שפויים.” נמסור לו? אולי!

זכוב לא מעופף

מרים שיין, מנהלת חשבונות וכלה לחמות תובענית מביטה. פגשה את מרפי: בסעודת שבת.

האם תיקבע אתו פגישה נוספת? מעדיפה שלא. לא איתו ולא עם שליחיו.

“מלפפונים בתחמיץ. זה הסמל של חמותי”, נאנחת לעברי מרים. “בלעדיו, מתפוגג לה כל העונג שבת. בתור כלה צעירה, חשוב לי עדיין לרצות אותה. ובכל שבת כשהיא מתארחת אצלי, אני דואגת לפנק אותה. ניגשת לירקן המובחר בשכונה, בוחרת מלפפונים א', א', לא מתחשבת במחיר, בולעת את הפער בהוצאות שבת וחג וכיבוד הורים - כמה פעמים אפשר לתפוס שתי מצוות בחשבונות אחת. זה ממש אחד פלוס אחד”. מרים משתתקת לרגעים.

אני מחייכת לעברה. כמה נכונות המילים הללו.

“השבת”. היא נאנחת.

“כמו תמיד. ניגשתי אל הירקן, זה הנוקב במחירי בית מרקחת, כאמור. פונה לדוכן המלפפונים. ולא מוצאת. מחפשת שוב. מתכופפת אולי איזה קרטון מתחבא מאחור. ואין. לבסוף, אני מוצאת בפינה איזה ארגז

דלוח עם מלפפונים קמוטים. ממששת אותם ומגלה שהם אינם ראויים למאכל. עוזבת את החנות. מתכוונת לגשת לחנות אחרת. רחוקה יותר, פשוטה יותר, איכותית פחות. מאיצה את קצב הפסיעות, ונעצרת על יד חלון מוגף. החנות סגרה את שעריה. מבלי להתחשב ב, בחמותי. ובמלפפונים שצעקו לי לרכוש אותם.”

“1...” אני שואלת. “מה קרה בסוף?”

לולא הייתי מכירה את מרים, הייתי עוברת הלאה. אל הבאה בתור. רק שהיכרות שלי איתה לימדה אותי שחייב להיות כאן איזה עוקץ בשביל שהיא תספר לי עליו.

“חזרתי הביתה, והתחלתי לשלוח רצים ברחבי העיר. הקריאה הורתה לתור אחר הירוק הארוך הזה. המתנתי בבית, מתעסקת עם שאר העבודות שארבעה קירות שקוראים להם בית מספקים. בינתיים, השליחים הסתובבו ברחבי העיר. טלפונים בהולים סיפרו לי שהצבע הירוק אזל מהמלא. ולא, אין צפי מתי תיכנס שוב סחורה חדשה. הבטתי בייאוש אל הקופסאות הססגוניות שפיארו את המקרה. מגוון רחב כל כך. אך אף אחד מהם לא ירצה עד הסוף את חמותי. נישמתי את עצמי שאם לא הולך כמו שרוצים, רוצים כמו שהולך. נשמתי עמוק והמשכתי הלאה.

ליל שבת, אני ממלאה את הצלחות בסלטים, ופתאום, רואה קופסה גדושה בירוק הזה מסתרת לה, כנראה משבוע שעבר. בלעתי את קריאת ההפתעה, והנחתי אותם אחר כבוד על השולחן. חמותי חייכה לעברם. צפיתי בה מן הצד, מאושרת. נטילת ידיים. היא מתיישבת, נוגסת מן הפרוסה. ממלאה את הצלחת בסלט. חיוכי עודנו על פניי. המזלג ננעץ בפרוסת מלפפון. ובליכי, ננעצה סכין חדה ואימתנית. בתוך הצלחת שט לו זבוב גוסס. בדיוק לצלחת שלה? בדיוק לסלט שירד אלינו ישר מן השמיים, התלווה אליו המעופף הזה, מחוקק את החוק ההיתולי הזה”.

אז תיפגשי איתו או לא?

מרים עונה מיד: “בוודאי, אני חייבת לדעת כמה גלגולים עבר הזבוב עד שהגיע לצלחת של חמותי. ויותר מכך - למה דווקא ביחסים הללו להיתקל? חסר יחסים פחות רגישים?”

שיעור חוקי

אילה דייקמן, מחנכת בבית הספר בבני ברק.

פגשה את מרפי: בעיצומו של שיעור.

האם תיקבע אתו פגישה נוספת? כן, והפעם לצורך ביורר עמדות. “ילדות יקרות, היום מגיעות לכיתה שלנו אורחות”, הכרזתי בבוקרו של אותו יום. שום דבר לא הכין אותי לחוק שיתקיל אותי בהמשך”, פותחת

אילה, מורה נערצת ועליזה. “הכנתי את השיעור במאמץ רב, רציתי לאפשר לפרחי ההוראה שבאו לראות את אחד השיעורים המוצלחים יותר. הכל היה בנוי. שאלות מכוונות, תמונות של דברים מרתקים. כיסאות הפלסטיק קישטו את הקירות, הסתירו מעט את הקישוט עליו עמלנו לא מכבר. עשרות עיניים נתלו בי והתחלתי לדבר.

ברוך שנתן מחכמתו לבני אדם

היום זה פייזר, מחר זו את!

הרישום למכינות עכשיו!

תואר B.M.L.Sc מדעי המעבדה הרפואית

בואי» להיות חלק מעולם הרפואה של דור העתיד, לחוות את פלאי הבריאה בהתהוותם ולהתמלא בסיפוק.

הלימודים בחוג למדעי המעבדה הרפואית כוללים:

קורסים בתחום הרפואה הקלינית

דיאגנוזה של מחלות

הכשרה לעבודה במעבדות רפואיות עם הכנה להשתלבות במחקר ופיתוח.

סבסוד 100% לזכאים | מלגות גבוהות | מכינות לפני תואר

יועצי הלימודים שלנו לשירותך: 02-6222202

קמבוס שטראוס רח' שטראוס 24, ירושלים

"איכשהו השתחררתי מן המבוכה והמשכתי ללמד. בסוף השיעור כשניגשו הבנות לומר תודה ולפזר מילים טובות בנימוס, שמעתי שתיים מתוכן מסכמות: "ככה זה תמיד, חוק מרפי"

לא דווקא מרפי

היסטוריונים רבים סבורים שחוק מרפי כלל לא אמר לשאת את שמו של אותו אדוארד; בתרס"ח כתב הקוסם הבריטי נוויל מסקליין: "כל אדם מגלה שבכל הזדמנות חריגה - למשל הפקת אפקט במופע קסמים בפעם הראשונה - שכל מה שיכול להשתבש אכן ישתבש".

מר מסקליין היה יותר מאשר איש בידור. הוא היה גם מהנדס וזים בולט בתחום התקשורת האלחוטית. ולא רק: מסקליין היה להאקר הראשון בהיסטוריה: יש טוענים שעינקו מרפי בא אפילו מוקדם יותר: בתרל"ז נערך מפגש של אגודת מהנדסים בריטית, בה אמר אחד אלפרד הולט: "אם משהו יכול להשתבש בים, הוא ישתבש במוקדם או במאוחר". מדובר בממציא ספינת הקיטור הראשונה שיועדה למסחר ארוך-טווח, ששינה בעזרתה את התחבורה העולמית. סברה נוספת גורסת שאת חוק מרפי הגה בכלל המתמטיקאי אוגוסטוס דה מורגן, שטען בתרכ"ו שאם חוקר יערך מספיק ניסויים, כל מה שיכול לקרות אכן יקרה. וגם כאן מדובר באיש שניסח כללים בסיסיים באלגברה, שמהווים רכיב קריטי באלגוריתמיקה ותכנות גם כיום.

כבר יותר מ-150 שנה מנסים מוחות מבריקים להכניס לוגיקה לעובדה שדברים תמיד יכולים להשתבש, בכל תחום ועבור כל אחד. המשפטים שלהם נשמעים אותו הדבר משום שהם סובלים מאותה הבעיה: גם הגאון הכי גדול הוא בסך הכל בן אדם, ולרוב תלוי בבני אדם אחרים. כמו שאמור הפתגם באידיש "די מענטש טראכט, די ג-אט לאכט". [האדם מתכנן תוכניות והקדוש ברוך הוא צוחק] ואשרינו שזכינו שהוא האלוקים שלנו!!!

אודה ולא אבוש שפרפור בלב תקף אותי באותן רגעים. יש חלומות שכשמגשימים אותם צריך להזכיר שוב ושוב שאכן זה קורה באמת. רשמתי על הלוח באותיות קידוש לבנה את המילה 'פסח'. רציתי שהבנות יעלו אסוציאציות שמזכירות להן המילים הללו. זה היה בדיוק לפני שנתיים. מספר ימים לפני פסח שני. רציתי לעורר אותן מעט לקראת היום הגדול. ואז התרוממה אחת המועמדות לפורענות. ואמרה - "המורה, זה מזכיר לי שעמום!". חלקיק שנייה של התלבטות והתגובה לא איחרה להגיע. "למה?" המועמדת, הבליעה חיוך וענתה: "כי היו שיעורים משעממים". זוויות הפה של הצופות בי החלו להתעגל. אחת מהן אפילו השתקפה מעט. המד"פית סימנה להן בעיניה. ואנוכי - אנה אני באה. בדיוק הפעם, בדיוק היא, ובדיוק כזו מבוכה.

איכשהו השתחררתי מן המבוכה והמשכתי ללמד. בסוף השיעור כשניגשו הבנות לומר תודה ולפזר מילים טובות בנימוס, שמעתי שתיים מתוכן מסכמות: "ככה זה תמיד, חוק מרפי".

אז תיפגשי אותו או לא?

"הייתי רוצה לפגוש את הפרחים שצפו בי, בעוד כמה שנים. לראות את מרפי מתארח בשיעור שלהן. אולי אז הן לא ישוחחו כך. ללא נימה של רגש בין הדברים".

מי חוקק את מרפי?

לא סתם קוראים לו מרפי. אדוארד מרפי ג'וניור היה טייס שהימים הפכו אותו למהנדס יצירתי. הוא התמחה בתחום פיתוח מערכות מילוט למטוסים. יום אחד הוא חווה כישלון מהדהד במיוחד וסדרת טעויות היסטוריות הפכו אותו לביש מזל.

היסטוריה

אדוארד אלואישוס מרפי ג'וניור נולד בתרע"ח והתגייס כאמור לחיל האוויר האמריקאי במלחמת העולם השנייה כטייס. לאחר לימודי ההנדסה הוא התגלה כחדשן מבריק ויצירתי, שהתקבל לעבוד בחיל האוויר כמפתח מערכות מילוט ומתקני חירום; בין השאר, הוביל כמה חידושים בתחום הצנטריפוגות - תאים מסתובבים שבוחנים ביצועי טייסים תחת לחץ ג'י גבוה.

בתש"ט הצטרף מרפי לפרויקט מיוחד במינו: מזחלת הטילים. הפרויקט נסוב סביב כיסאות מפלט לטייסים בצבא ובכלל. המחקר נתקע עם חוסר נתונים ולכן פנו אל מרפי, האיש הנכון: מרפי פיתח כלים לניטור ותכנון מערכות מילוט וחירום עבור חיל האוויר האמריקאי שהיו אולי הכי מדויקים בעולם, ועבד בבסיס רייט פטרסון באוהיו. בין השאר, הוא פיתח מערכת של 16 חיישנים שנועדה להתחבר לרצועות וחגורות כיסא טייס הניסוי, ולספק מידע על מצבו בכל שלבי הבדיקה. ההמצאה של מרפי נועדה במקור לצנטריפוגות למיניהן, וכשפנה אליו סטאפ הוא שמח להתאים אותה גם למזחלת הרקטית [כיסאות המפלט].

מרפי עבד במלוא העוצמה. ואכן הניסוי קם והיה.

מהות החוק

המטוס המריא וכיסא המפלט היה אמור לממש את ייעודו. ואז קדרו פניהם של המשתתפים. הניסוי לא הצליח. מרפי, מהנדס מוכשר, מיד הבין שנועשה פה טעות ונבר במכשור שמחובר לרצועה. כל הציוד נבדק, נבחן, נותח ואושר מספר פעמים לפני השיגור, כך שלא הייתה סיבה לתקלה. להפתעתו, גילה מרפי שכל שישה עשר כבלי החיישנים היו מחוברים היטב לשקעים שלהם, בדיוק כפי שהורה ובדיוק כפי שדיווחו הטכנאים שלו שעשו. הם פשוט חוברו הפוך.

מרפי קלט שאחד מעוזריו הוא שאשם, רתח כמו אחת הרקטות, ואמר עליו בזעם: **"אם יש יותר מדרך אחת לעשות את העבודה, ואחת מהן תסתיים באסון, זו תהיה**

הדרך בה הוא יבחר".

המשפט הזה מיד נקשר בשמו של מרפי - ולא בצורה חיובית: הטכנאים שעבדו עם מרפי לא חיבבו אותו וחשבו שהוא מתנשא באופן כללי; בבסיס שררה אווירת עוינות כללית בין הטכנאים ובין מהנדסים בכירים וטייסים לשעבר, וכשהגיעו מומחים חיצוניים לפתור בעיות ארעה התנגשות אגו רבתי. למעשה, הטכנאים קראו להצהרת המהנדס הבכיר

"חוק מרפי", כדי להדגיש את הזלזול שלו באנשים סביבו.

מהר מאוד צמחה שערורייה: האנשים שהכינו את המטוס לשיגור טענו שהם בדקו את הציוד והכל נראה להם תקין - ומי שהיה צריך לטפל בחיווט החיישנים היה מרפי בכבודו ובעצמו; הוא שהמציא את המערכת, והוא האבא של הכישלון הזה.

מתי חוקק החוק?

העולם נחשף לחוק מרפי בתשי"א, בספר שיצא לאור, בו הוצג חוק מרפי כ"אם משהו יכול להשתבש, הוא ישתבש", וייחסו אותו לחוקר אלמוני. עם הזמן השתרש המונח, בנוסחו השגוי: למעשה, נטען אף שמרפי ניסח שורה של חוקים, שנוגעים

לעיוכים בלוחות זמנים, אמינות דיווח של עובדים ועוד. המהנדס המבריק המשיך בקריירה שלו והתמקד בפיתוח טכניקות יעילות יותר למדידת ביצועי מערכות חירום. הוא פיתח כלי מילוט עבור המיזמים הכי גדולים ומשמעותיים של ארצות הברית: ממטוס הרקטה X15 ועד לחלליות אפולו שנשאו אנשים אל הירח, ממטוס הפאנטום ועד לציפור השחורה ולמסוק האפאצ'י שטס גם בימינו. למרות שהמונח נטבע למטרת גנאי, אימץ אותו מרפי וראה בו עיקרון מהותי לתכנון הנדסי: החיפוש המתמיד אחר גורמים פשוטים שמשבשים פעולות מורכבות.

וכשספר החוקים נגלה לעינינו, והבנו סוף כל סוף מיהו באמת אותו מרפי. מגיעה מסקנה שהותירה אותי עם פה פעור. בנסיעה אחרת, פגשתי את הכפילה של טובי. המראה היה אחר. הסיטואציה גם. אך המסקנות שוות גם שוות. הפעם, זוג בחורות לא בנות דודות שלנו. מאלה שהתגנבו לארץ שלנו בכל הדרכים שמעל החוק. הן ישבו ושוחחו ביניהן. אישה נוספת התחננה לעלות אל האוטובוס. שוב, היא עברה על החוק והשתחלה. שמעתי אחת מהן שחה לחברתה: "את יודעת, שמעתי איזה משהו סודי - אין בכלל חוק מרפי?" חברתה, פערה עיניים והשתעלה. "כן כן שמעתי. אין חוק מרפי. יש רק חוק ה'".

ואם שב"חיות למיניהן או אפילו שוהות חוקיות מבינות את זה. מי כמונו שנחלוק על כך.

מי מכיר את מרפי, כולנו ילדים של ה'. מחוקק החוקים כולם!

עכשיו יותר מתמיד לומדים לתואר במדעי הסיעוד בלניאדו

השנה שחלפה לימדה אותנו עובדה אחת בסיסית: **הסיעוד הוא מקצוע מציל חיים מקצוע שהולך איתך כל החיים!**

הירשמי עכשיו ללימודי תואר במדעי הסיעוד בלניאדו!

השמה מידית בעבודה למתאימות

מלגות למתאימות

